

บทที่ 6

บทสรุป และข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงรูปแบบพฤติกรรมของผู้ชุมเมื่อต้องการหลีกเลี่ยงการเปิดรับรายการโทรทัศน์ ตลอดจนวิเคราะห์ถึงประเภทลักษณะรูปแบบของการรายการโทรทัศน์ที่ผู้ชุมไม่พึงประสงค์และไม่สนใจอันมีผลทำให้ผู้ชุมหลีกเลี่ยงการเปิดรับชน โดยได้เลือกศึกษาผู้ชุมที่เป็นตัวแทนของพนักงานการไฟฟ้านครหลวง 2 กลุ่ม คือกลุ่มนักบริหาร นักวิชาการ และกลุ่มผู้ปฏิบัติงาน จำนวนกลุ่มละ 10 คน แบ่งเป็นเพศหญิง 10 คน เพศชาย 10 คน โดยใช้การวิจัยแบบสำรวจ ประกอบกับการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก และเพื่อให้ผลตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ได้นำทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวกับการเปิดรับสื่อ การหลีกเลี่ยงการเปิดรับสื่อการสอนด้วยและการโวยวาย (Exit-Voice) มาเป็นกรอบแนวทางในการศึกษา ผลของการศึกษาวิจัยได้สนับสนุนข้อสันนิษฐานของการวิจัย โดยสรุปดังต่อไปนี้

ความคาดหวังของผู้ชุมต่อการเปิดรับรายการโทรทัศน์

การเปิดรับรายการโทรทัศน์ของผู้ชุมทั้ง 2 กลุ่มนี้ ผู้ชุมรับรู้ในคุณประโยชน์ของการใช้สื่อโทรทัศน์ และมีความต้องการหลักในการเปิดรับรายการโทรทัศน์ 2 ประการ คือ

ประการแรก ความต้องการแสวงหาความรู้ (Instrumental) เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินชีวิตประจำวันให้กับตัวเอง

ประการที่ 2 ความต้องการความบันเทิงสนุกสนานส่วนตัว (Consummatory)

สถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจ รวมทั้งปัจจัยทางจิตวิทยา พบร่วมกันมีผลทำให้ความต้องการนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ของผู้ชุมจะมีความแตกต่างกันไป โดยกลุ่มนักบริหาร นักวิชาการต้องการความรู้ใหม่เพิ่มขึ้น เพื่อเป็นข้อมูลในการบริหารงานให้สำเร็จลุล่วงและช่วยเป็นแนวทางในการคิดค้นหาวิธีปรับปรุงงานที่รับผิดชอบอยู่ ทั้งนี้เนื่องจากตำแหน่งหน้าที่และสถานภาพทางสังคมภายในองค์การ อยู่ในภาวะของการเป็นผู้นำหรือเป็นผู้ที่มีความรู้ทางวิชาการ ดังนั้น

การเปิดรับรายการโทรทัศน์ ส่วนหนึ่งจึงคาดหวังรายการที่ให้ข่าวสาร สาระเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ และเป็นข้อมูลในการตัดสินใจด้านการงานที่ดำเนินอยู่

ส่วนในกลุ่มผู้ปฏิบัติงาน สถานภาพทางสังคมอยู่ในภาวะของผู้ด่าน ภาระงานไม่จำเป็น ต้องมีข้อมูลสำหรับใช้ในการบริหารงานหรือค้นคิดงานใหม่ เพราะงานที่ปฏิบัติเป็นงานประจำที่อาศัยความชำนาญเฉพาะด้าน ดังนั้นจึงต้องการข่าวสาร สาระประโยชน์ในด้านการดำรงชีวิต ความเป็นอยู่ และความปลอดภัยของตนเป็นอันดับรองลงมาจากความต้องการที่จะใช้เวลาว่างจากภารกิจประจำวันเพื่อพักผ่อนเพลิดเพลินกับการดูโทรทัศน์

อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยยังแสดงถึงว่า ผู้ชุมทั้ง 2 กลุ่ม มีความต้องการได้รับข้อมูลข่าวสารที่ให้สาระประโยชน์ແง่ด้วยความบันเทิง สนุกสนาน หรือในขณะเดียวกัน รายการบันเทิงกี ควรสอดแทรกสาระความรู้ที่เป็นประโยชน์สำหรับผู้ชุมอีกด้วย

องค์ประกอบของรายการโทรทัศน์ที่ผู้ชุมทั้งสองกลุ่มพึงพอใจจะเปิดรับ ได้แก่ เนื้อหาที่มีสาระประโยชน์ และให้ความบันเทิง สนุกสนาน โดยมีรายละเอียดดังนี้

กลุ่มนักบริหาร นักวิชาการ

1. เนื้อหาที่มีสาระประโยชน์ ข่าวสารข้อมูลน่าเชื่อถือ สามารถเจาะลึกให้ความรู้ และแจ้ง คิด นำไปใช้ประโยชน์ในการทำงานและสังคมได้
2. เนื้อหาที่ให้ความบันเทิง สนุกสนานเพลิดเพลิน นำเสนอเรื่องราวเร็ว ฉับไว ผู้ดำเนินรายการ ผู้ประกาศ พิธีกร ผู้แสดงมีบุคลิกภาพเป็นมิตร มีน้ำเสียงชวนฟัง ดูแล้วสบายใจ

กลุ่มผู้ปฏิบัติงาน

1. เนื้อหาที่มีสาระประโยชน์ ให้ความรู้ในเรื่องการท่องเที่ยว สิ่งแวดล้อม ความปลอดภัยในการดำรงชีวิตให้แจ้งคิดในเรื่องของความยุติธรรม

2. เนื้อหาที่ให้ความบันเทิง ให้ความสนุกสนานเพลิน ผู้ดำเนินรายการ ผู้ประกาศ พิธีกร ผู้แสดง มีความรู้ และมีบุคลิกภาพเป็นมิตร

องค์ประกอบเนื้อหารายการโทรทัศน์ที่ไม่พึงประสงค์

เนื่องจากพนักงานผู้ชุมสายการ โทรทัศน์ต่างก็มีความคาดหวังของตนเอง ไว้ในใจก่อนที่จะ เปิดรับรายการ โทรทัศน์แล้ว ดังนั้นรายการใดที่ไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง ผู้ชุมย่อมจะเกิดความไม่ พึงพอใจและไม่สน อารมณ์ ซึ่งจะนำไปสู่พฤติกรรมการหลีกเลี่ยงไม่เปิดรับรายการดังกล่าว ซึ่ง องค์ประกอบเนื้อหาของรายการที่ผู้ชุมไม่พึงประสงค์มี 2 ประการ คือ

ประการแรก รายการที่ไม่มีสาระประโยชน์ รายการที่พนักงาน 2 กลุ่ม หั้งนักบริหาร นัก วิชาการ และผู้ปฏิบัติงาน เห็นว่าไม่มีสาระที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน อาทิ เช่น รายการบันเทิง ประเภทเพลงคอนเสิร์ตของวัยรุ่น เนื่องจากผู้ชุมทั้งสองกลุ่มเป็นผู้ที่อยู่ในวัยทำงาน รายการวารีตี้ ทอล์คโชว์ เกมส์โชว์ ที่ผู้ชุมมีความเห็นว่านำเสนอแต่เรื่องราวที่เป็นเรื่องส่วนตัว ของดารา และมีความเห็นว่าเป็นการเล่นกันเองของกลุ่มดารานักแสดงเท่านั้น ไม่ได้ชี้แนะหรือแสดง ตัวอย่างที่ดีต่อสังคม นอกเหนือนั้นรายการละครที่เรียกว่า “น้ำ嫩” นำเสนอในรูปแบบเดิม ไม่ สร้างสรรค์ หรือให้แรงคิดที่ดีต่อผู้ชุม รวมทั้งรายการตอกที่ผู้แสดงใช้คำพูดหยาบโ禄น แสดงกริยาที่ ไม่สุภาพ ทั้งนี้ด้วยเหตุผลที่ว่าผู้ชุมทั้ง 2 กลุ่ม อยู่ในสังคมที่ยึดถือในเรื่องของวัฒนธรรมประเพณี และศีลธรรมของสังคม โดยเฉพาะการนำผู้แสดงเพศชายที่มีพฤติกรรมเป็นเบื้องบนทางเพศมาแสดง ผู้ ชุมที่เป็นเพศชายจะมีความไม่พึงพอใจในนักแสดงเหล่านั้นมากกว่าผู้ชุมที่เป็นเพศหญิง

ประการที่สอง รายการที่มีเนื้อหาเคร่งเครียดไม่สนุกสนาน รายการ โทรทัศน์ประเภทนี้ มีลักษณะเนื้อหา ดังนี้

- รายการที่มีเนื้อหาทำให้ผู้ชุมเกิดความรู้สึกเคร่งเครียดจากความขัดแย้งของผู้ดำเนินราย การ เช่น รายการสนทนาระบบที่สถานการณ์/การเมือง โดยเฉพาะในผู้ชุมกลุ่มนักปฏิบัติงานจะ ไม่พึงประสงค์ที่จะเปิดรับ

- รายการที่ทำให้ผู้ชุมเกิดความรู้สึกเครื่องหมายของ ทดสอบ แสดงถึงความทุกข์ลำบาก ยากแค้นในการดำเนินชีวิต ผู้ชุมทั้งสองกลุ่มไม่ต้องการจะเปิดรับ

- รายการที่แสดงความโหดร้าย น่ากลัว ได้แก่ รายการที่เกี่ยวกับเรื่องผี การฆ่ากันอย่างหารุณโหดร้าย ผู้ชนที่เป็นพนักงานเพศหญิงและเป็นโสด ส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ปรากฏในโทรทัศน์
- ความเป็นพิธีรีตอง เนื่องจากผู้ชนต้องการใช้โทรทัศน์เพื่อการพักผ่อน ดังนั้นผู้ที่ปรากฏในจดหมายจะมีลักษณะที่เป็นมิตร และทำให้ผู้ชนเกิดความสนุกเพลิดเพลิน
- รายการที่ให้ความรู้สึกว่าผู้ชนด้อยกว่า โดยเฉพาะผู้ด้านนิรายการที่ทำด้วยเนื้อหาผู้ชน โดยเฉพาะในกลุ่มนักบริหารระดับสูง เพราะถือว่าเป็นผู้มีความรู้มากกว่า ถ้าพบว่าผู้คนนำเสนอนั้นแสดงกริยาให้เห็นว่าเหนือกว่าผู้ชน อาจทำให้ผู้ชนเกิดสภาวะความเป็นผู้น้อย ย่อมก่อให้เกิดความรู้สึกไม่พึงพอใจและไม่ประ伤ค์จะรับชมรายการดังกล่าว
- รายการที่สร้างความรู้สึกละเอียด เช่น การแสดงของผู้ชายที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ผู้ชนที่เป็นเพศชายจะไม่พึงพอใจและรู้สึกอายแทน
- รายการที่ไม่คุ้นเคย การที่ผู้ชนคาดหวังให้โทรทัศน์เป็นเพื่อนแก้เหงา ดังนั้น ถ้ารายการที่มีผู้แสดงหรือพิธีกรหน้าใหม่มาปรากฏ ผู้ชนจะรู้สึกไม่คุ้นเคยเสมอภาคเพื่อนสนิทคนเดิมไป ผู้ชนส่วนใหญ่จึงหลีกเลี่ยงการเปิดรับชมรายการนั้นๆ โดยเฉพาะในกลุ่มผู้ชนที่เป็นพนักงานปฏิบัติงาน ส่วนกลุ่มนักบริหาร นักวิชาการ ให้ความสำคัญกับเรื่องนี้น้อยกว่ามาก

พฤติกรรมหลักเลี้ยงการเปิดรับรายการโทรทัศน์

พฤติกรรมที่แสดงออกเมื่อพนักงานเปิดรายการโทรทัศน์แล้วพบรายการที่ไม่พึงประสงค์ ผลการวิจัยสรุปได้ว่าประกอบด้วย ๕ รูปแบบ คือ

1. การเปลี่ยนช่องสถานีโทรทัศน์ทันทีที่พนักงานเปิดรายการไม่พึงประสงค์ พนักงานในกลุ่มนักบริหาร นักวิชาการ จะแสดงพฤติกรรมนี้มากกว่ากลุ่มผู้ปฏิบัติงาน ด้วยเหตุผลที่ว่าคนกลุ่มนี้ ต้องการข่าวสารที่มีสาระประโยชน์มากกว่ากลุ่มผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งต้องการเปิดชมรายการโทรทัศน์เพื่อพักผ่อนและความเพลิดเพลินมากกว่าคาดหวังที่จะได้สาระประโยชน์อย่างแท้จริงหรือแต่เพียงอย่างเดียว

2. การปิดรับเครื่องรับทันทีที่พบรายการที่ไม่พึงประสงค์ พฤติกรรมนี้พนักงานห้อง 2 กลุ่มปฏิบัติในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน ด้วยเหตุผลว่าอาจเป็นอุบัติเหตุที่ต้องรับผิดชอบ และเป็นผลของการรณรงค์ขององค์การที่ต้องการประยัดพลังไฟฟ้า แต่อย่างไรก็ตามยังมีพนักงานกลุ่มนี้ที่ใช้โทรศัพท์เป็นเพื่อนแก้เหงา จะยังคงเปิดโทรศัพท์ทิ้งไว้จนกว่าจะได้เวลาเข้านอน แม้จะมีรายการที่ไม่พึงประสงค์ก็ตาม

3. การเปิดโทรศัพท์ทิ้งไว้ แล้วทำกิจกรรมอื่นแทน เช่น การทำงานบ้าน หรือการอ่านหนังสือ ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่พนักงานห้อง 2 กลุ่ม ประมาณครึ่งหนึ่งแสดงในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน

4. การนิ่งเฉย หรือสงวนท่าที (Reticence) ด้วยการยังคงรับชมรายการโทรทัศน์นั้นๆ อยู่ทั้งๆ ที่ไม่ชอบหรือสนใจ หากแต่ไม่ต้องการขัดแย้งกับผู้ที่นั่งช่วงร่วมอยู่ด้วย หรือเพื่อต้องการเก็บรายละเอียดที่ไม่พอใจไว้พากษ์วิจารณ์กับผู้อื่น พฤติกรรมดังกล่าวในพนักงานห้องกลุ่มผู้บริหาร นักวิชาการ และผู้ปฏิบัติงานจะแสดงออกในสัดส่วนที่เท่ากัน ทั้งนี้เพื่อเป็นการรักษาสัมพันธภาพอันดีกับบุคคลในครอบครัวของตน

5. ความต้องการที่จะร้องเรียน (voice) แสดงความไม่พึงพอใจในรายการโทรทัศน์ให้ผู้จัดหรือสถานีทราบ ซึ่งความต้องการนี้มากในกลุ่มพนักงานผู้ปฏิบัติงาน ส่วนในกลุ่มนักบริหารและนักวิชาการ ส่วนใหญ่ไม่มีความต้องการในเรื่องนี้ เพราะมีความเห็นว่ามีทางเลือกอื่นที่จะทดแทนได้ เช่น การเปิดรายการเบบิลทีวีดูแทน หรือการอ่านหนังสือ ซึ่งตอบอยู่ในฐานะที่จะสามารถได้โดยไม่เดือดร้อน แต่อย่างไรก็ตาม ถึงแม้พนักงานกลุ่มผู้ปฏิบัติงานต้องการจะร้องเรียน แต่ความต้องการนี้ไม่สามารถกระทำได้ เพราะมีความเห็นว่าผู้จัดคงไม่รับฟัง เนื่องจากผู้จัดคงต้องจดไปตามความประสงค์ของสถานีโทรทัศน์ และผู้อุปถัมภ์รายการ

ข้อสังเกต

การที่สภาพของสังคมปัจจุบันเป็นสังคมข่าวสาร บุคคลสามารถรับข่าวสารได้หลายทาง จากสื่อต่างๆ แต่สำหรับสื่อมวลชนนั้น สื่อโทรศัพท์เป็นสื่อที่นิยมสูงสุด เพราะนอกจากการใช้สื่อโทรศัพท์ เพื่อให้สามารถเป็นคนที่ทันสมัย ติดตามข้อมูลได้ทันต่อเหตุการณ์แล้ว ยังเป็นการประยัดเวลาที่นับวันแต่จะเหลือน้อยลงไป เพราะการที่ได้ใช้เวลาทั้งวันหมดไปกับการที่ต้องรีบเร่งแข่งขันกันทำมาหากิน การใช้เวลาดูโทรศัพท์ในช่วงเวลาพักผ่อนตอนกลางคืน สามารถได้รับ

ข่าวสารที่สำคัญเพียงพอ ไม่จำเป็นต้องเสียเวลาในการอ่านหนังสือพิมพ์ในช่วงเช้าวันรุ่งขึ้น นอกจากนั้น โทรศัพท์คันนี้ยังเป็นแหล่งข้อมูลความรู้เพื่อให้ผู้ชมสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินชีวิตให้ก้าวหน้าปลอดภัย รวมทั้งเป็นเพื่อนแก้เหงาอย่างดีเยี่ยมของคนในสังคมเมืองอย่างกรุงเทพฯ อีกด้วย

นอกเหนือจากการท่องเที่ยวแล้ว ประเทศไทยยังคงมีวัฒนธรรมที่สำคัญอีกประการคือ เพื่อการพักผ่อน หย่อนใจ คลายเครียดด้วย ดังนี้ ทั้งรายการข่าวสารและสาระประโยชน์ความรู้ ทุกๆ รายการ ผู้ชมยังต้องการให้มีความสนุกสนานเพลิดเพลินแทรกแฟงอยู่ด้วยเสมอ

แต่อย่างไรก็ตาม ความต้องการของผู้ชุมต่อรายการ โทรทัศน์ปัจจุบันยังคงมีรายการที่มีรูปแบบที่ผู้ชุมไม่ต้องการอีกหลายรายการ แต่การแสดงความไม่พอใจหรือเปิดเผยพฤติกรรมที่ไม่ต้องการเปิดรับรายการ โทรทัศน์ของผู้ชุมสื่อโทรทัศน์มักไม่ประสบผลสำเร็จเหมือนสื่อมวลชนแขนงอื่นๆ ดังเช่น ผู้ฟังรายการวิทยุ ถ้าไม่พอใจรายการสามารถโทรศัพท์เข้าไปต่อว่าผู้จัดหรือสถานีวิทยุได้และรู้ผลได้ทันที หรือกรณีผู้ที่อ่านหนังสือพิมพ์สามารถเขียนจดหมายไปต่อว่าบรรณาธิการ หรือเจ้าของกลุ่มนักข่าวที่สื่อพิมพ์ได้ แต่สำหรับสื่อโทรทัศน์นั้นผู้ชุมไม่มีช่องทางที่สามารถตอบโต้แสดงความไม่พอใจต่อรายการได้ทันที เพราะผู้ผลิตรายการหรือผู้อุปถัมภ์รายการนี้ได้อัญญาติสถานีในขณะนั้น ผู้ชุมสามารถกระทำได้ประการเดียวก็คือการเขียนจดหมายแจ้งไปยังกลุ่มนักข่าวที่สื่อพิมพ์ที่จัดไว้สำหรับการวิพากษ์วิจารณ์รายการ โทรทัศน์ ซึ่งเป็นการแจ้งไปทางอ้อมโดยผ่านเจ้าของกลุ่มนักข่าวที่สื่อพิมพ์ ผู้ชุมย่อมไม่สามารถมั่นใจได้ว่าจดหมายนั้นจะได้รับการพิจารณาจากเจ้าของกลุ่มนักข่าว และถึงแม้จะได้รับการลงตีพิมพ์แต่ก็ไม่แน่ใจอีกเช่นกันว่าผู้ผลิตจะเข้าใจและรับฟังข้อร้องเรียนของตนหรือไม่ เพราะธุรกิจโทรทัศน์เป็นธุรกิจที่มีผลประโยชน์มากคล้ายกับธุรกิจการค้า ดังนั้นเมื่อเปรียบเทียบดู ระหว่างผลตอบแทนที่จะได้รับนั้นน้อยกว่าการที่ต้องลงทุนเสียเวลา เสียแรงงาน เสียเงิน และผู้ชุมจึงใช้วิธีการหลีกเลี่ยงการเปิดรายการ โทรทัศน์ที่ไม่พึงพอใจแทน

ข้อจำกัดในการศึกษาวิจัย

(1) การวิจัยครั้งนี้เนื่องจากเป็นการศึกษาเฉพาะกลุ่มผู้ชุมที่เป็นพนักงานการไฟฟ้านครหลวง 2 กลุ่ม คือ กลุ่มนักบริหาร นักวิชาการ และกลุ่มผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งบุคคลทั้ง 2 กลุ่มนี้ มีโครงสร้างอายุอยู่ระหว่าง 21-59 ปี ซึ่งเป็นวัยของคนทำงาน ดังนั้นข้อมูลที่ได้จึงขาดกลุ่มผู้ชุมที่เป็นเด็ก วัยรุ่น และผู้สูงอายุ

(2) การสุ่มตัวอย่างพนักงานตัวแทนที่ดูโทรศัพท์ทุกวันจากกลุ่มพนักงานในระดับบริหาร นักวิชาการ เพียง 10 คน และจากระดับผู้ปฏิบัติงานอีกเพียง 10 คนเท่านั้นเพื่อนำมาศึกษาในแนวลึกเกี่ยวกับรูปแบบของพฤติกรรมการหลีกเลี่ยงการเปิดรับข้อมูลรายการที่ไม่พึงประสงค์ ทำให้ผลการวิจัยขาดความพอเพียงในการใช้เป็นข้อสรุปสำหรับพฤติกรรมหลีกเลี่ยงการรับสารที่ไม่พึงพอใจของพนักงานการไฟฟ้าโดยรวม นอกจากนี้แล้วยังไม่ได้สุ่มเลือกเฉพาะเจาะจงพนักงานที่พบว่ามีพฤติกรรมหลีกเลี่ยงมากที่สุดในการสำรวจเบื้องต้น ด้วยเหตุนี้จึงอาจทำให้ไม่ได้ข้อมูลที่ครบถ้วนเกี่ยวกับพฤติกรรมในรูปแบบที่ 5 คือการโวยวายร้องเรียนตามสิทธิของผู้รับสาร ผลการวิจัยพบแต่เพียงว่า ผู้ชุมนุมหรือยกที่จะโวยวาย แต่ยังไม่เคยลงมือกระทำการดังกล่าว

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในอนาคต

1. เนื่องจากการวิจัยเรื่อง การหลีกเลี่ยงการซ่อนรายการโทรศัพท์ของพนักงานการไฟฟ้านครหลวง เป็นการศึกษาที่ตัวผู้รับสารเท่านั้น ดังนั้น จึงควรที่จะมีการศึกษาเชิงวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อทราบถึงองค์ประกอบที่ปรากฏอยู่ใน “สาร” ที่มีผลทำให้ผู้ชุมนุมต้องแสดงพฤติกรรมหลีกเลี่ยงการเปิดรับสารนั้นด้วย เพื่อจะได้นำผลของการศึกษาดังกล่าวสะท้อนกลับไปให้ผู้ส่งสาร ได้ปรับปรุงการผลิตเนื้อหาสาร ให้ตอบสนองความต้องการของผู้ชุมนุมได้อย่างแท้จริง

2. เนื่องจากการวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาผู้ชุมนุมเฉพาะกลุ่มที่เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจและมีช่วงอายุอยู่ในวัยทำงาน จึงควรที่จะมีการศึกษาต่อในผู้ชุมนุมอื่นๆ ด้วย เช่น กลุ่มเด็ก นักศึกษา วัยรุน และผู้สูงอายุ โดยใช้แนวคิดตามแบบจำลองการศึกษาพฤติกรรมการหลีกเลี่ยงการเปิดรับรายการโทรศัพท์เป็นกรอบในการศึกษา เพื่อจะได้ข้อมูลที่ครอบคลุมทุกกลุ่มวัยของผู้ชุมนุม